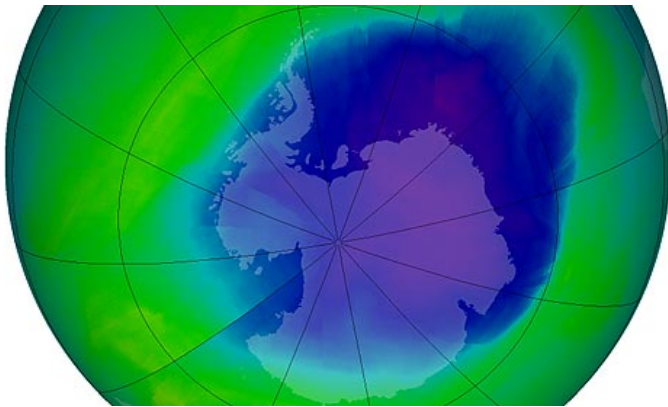

A tél elejéhez képest március végére 40 százalékkal vékonyodott az ózonréteg, a korábbi legmagasabb mérték 30 százalék volt - ilyen léptékű csökkenést az utóbbi 15 évben többször is mértek. Az ózon példátlan méretet öltő fogyatkozásának oka a légkörben jelenlévő ózoncsökkentő anyagok és a sztratoszférában tapasztalt rendkívül hideg tél - mutatott rá közleményében az ENSZ szakosított intézményeként működő WMO.

"Ha az elvékonyodott réteg elmozdul az **Északi-sark** fölül az alacsonyabb földrajzi szélességek felé, a bevett mértékűnél erősebb ultraviola-sugárzásra lehet számítani" - magyarázta a szervezet, hozzátéve hogy az embereknek jóval nagyobb figyelmet kell fordítaniuk az UV-előrejelzésekre.

Az UV-sugárzás az **Arktisztól** délre eső vidékeken tapasztalható növekedése - amely érintené **Kanadát**

,
az északi országokat

,
Oroszországot

és

Alaszkát

- még így sem érné el a trópusokon tapasztalható ultraviola-sugárzás intenzitását a WMO szerint.

A káros UVB-sugárzást összefüggésbe hozták a bőrrákkal, a szemén megjelenő hályoggal, és károsítja az emberi szervezet immunrendszerét is. A Nap káros sugarai a termésre és a tengeri élet egyes formáira is kedvezőtlen hatást gyakorolnak - mutatott rá a Meteorológiai Világszervezet.

A **Déli-sarktól** eltérően az Északi-sark felett nem évente visszatérő jelenség az ózon nagy mértékű fogyatkozása az arktiszi sztratoszférában, amelyben egyre inkább változó meteorológiai körülmények uralkodnak.

Az arktiszi ózonfogyatkozás a *CFC-gázok* és *halogének* felhasználásának és kibocsátásának visszaszorításáról rendelkező, és sikeresnek ítélt 1987-es montreali jegyzőkönyv ellenére is rekord mértéket öltött. E gázok azonban hosszan megmaradnak a légkörben, így évtizedekbe telik, mire koncentrációjuk a célba vett, 1980 előtti szintre csökken.

Forrás: MTI